

ഓം ശ്രീ സായിരാം

സായി വിജ്ഞാനാരത്നകൾ(Sai Pearls of Wisdom satsang) ഭാഗം 12C

പ്രഹസൻ അനിൽകുമാർ-വിഭാർത്തമികളുമായുണ്ട് ബാബയുടെ സംഭാഷണങ്ങൾ
മാർച്ച് 1, 2002

സ്വാമി ചുഡാമണി രത്നം സ്വീഖിക്കുന്നു

കുട്ടികളുമായി സംസാരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നോൾ, പൊടുനന്നെ, സ്വാമി ‘ചുഡാമണി’ എന്ന രത്നം സ്വീഖിക്കുകയുണ്ടായി. ചുഡാമണിയെന്നത് സ്ത്രീകൾ അവരുടെ ശിര സ്ത്രീ, ഇവിടെ ചുടുന്ന ഒരു തരം പ്രത്യേക ആഭരണമാണ്.(അനിൽകുമാർ തന്റെ ശിര സ്ത്രീയിൽ തൊട്ടുകാണിക്കുന്നു). ഇത് സീത അണിഞ്ഞിരുന്നതാണ്.

അവിടുന്ന് അറിയാനാണ്? അത് തെളിയിക്കുന്നതിനായി, സീത അവർ ധരിച്ചിരുന്ന ചുഡാമണി ആഞ്ജനേയന്കു നൽകുകയുണ്ടായി. നിരയെ രത്നങ്ങൾ പതിച്ച വളരെ വിശേഷ പ്ല്ലീ ഒരു ആഭരണമായിരുന്നു അത്.

സ്വാമി അത് പ്രദർശിപ്പിച്ചിട്ടും അരുളി, “ഈതാണ് അവർ ധരിച്ചിരുന്ന ആഭരണം.”
എല്ലാവരും അത്കുതസ്തംഖം അത് നോക്കിക്കാണുവാൻ തുടങ്ങി.

സ്വാമി ഏനികൽ തിരിച്ചറിയാനാവാണ്ടെ രേഖ പഴം സ്വീഖിക്കുന്നു

കുൽവന്ത് ഹാളിൽ ആ ദിവസം, സ്വാമിയുടെ സിംഹാസനം രണ്ട് സിംഹങ്ങളുടെയും മയ്യു ആയിരുന്നു. അവിടുതെ ഇടതുവശത്തായി വെവൻ ചാൻസലർ, രജിസ്ട്രാർ,

പിനെ പരീക്ഷാ കൺട്രോളർ എന്നിങ്ങനെ ഏതാനും വലിയ വ്യക്തികൾ ഉപവിഷ്ടരായിരുന്നു. അവർക്കൊപ്പം നാഗാർജുന ബിൽഡേഴ്സ് എന്ന വലിയ കമ്പനിയിൽനിന്നുള്ള വ്യവസായിയായ, രാജു എന്നു പേരുള്ള ഒരു വ്യക്തിയും ഇരിക്കാനിടയായി.

സ്വാമി എല്ലാവരോടും സംസാരിക്കുകയായിരുന്നു, പെട്ടന്, അവിടുന്ന് തന്റെ കരാൻ വീശി ഈ വലിപ്പത്തിലുള്ള ഒരു പഴം സൃഷ്ടിച്ചു-അത്തിപണ്ടു, കാടുഖവി പോലെയെം. ഞാനോരു ബോട്ടണി വിദ്യാർത്ഥിയാണ്, പക്ഷേ അതെന്നാണെന്ന് തിരിച്ചറിയുന്നതിന് എനിക്കു കഴിഞ്ഞില്ല എന്ന് പറയുന്നതിൽ എനിക്ക് വളരെ ലജ്ജയുണ്ട്.

സ്വാമി എന്നോട് തിരക്കി, “ഈ പഴം ഏതാണ്?”

“എനിക്കറിയില്ല, സ്വാമീ”

സ്വാമി പറഞ്ഞു, “നീയോരു ബോട്ടണിസ്റ്റാണ്-നിന്നക്കറിയില്ലോ?”

“എനിക്കറിയില്ല, സ്വാമീ” (ചിരി)

അവിടുന്നപ്പോൾ പറഞ്ഞു, “ഈ ഇവിടെ വളരുന്നതല്ല. ഈ ഇവിടെ കിട്ടില്ല, പിനെ അങ്ങനെ നീ അറിയും? ഈ മറുവിഭേദനിനോ കൊണ്ടുവന്നതാണ്.”

നന്നായി! ഇവിടെത്തെനെ വളരുന്ന ഒരു പഴം ഞാൻ തിരിച്ചറിഞ്ഞില്ലെങ്കിലെന്നതാണ്? എൻ്റെ അഭിമാനത്തിന് എന്തു സംഭവിക്കും-അതും കൂട്ടികളുടെ മുന്പിൽ? (ചിരി) ഞാൻ തീർത്തും ഇളിഞ്ഞാവും. പക്ഷേ എന്തായാലും, ഇവിടെ കിട്ടാത്ത, അറിയപ്പെടാത്ത ഏതോ ദുരദേശത്തുനിന്ന്, ഒരു പക്ഷേ ഹിമാലയത്തിൽനിന്നുള്ള ഒരു ഫലത്തിന്റെ പേര് ഞാനെങ്ങനെ ഉള്ളിക്കാനാണ്? എനിക്കെങ്ങനെയരിയാം? ഞാനെങ്ങനെ ഉള്ളിക്കും? എല്ലാവരോടും അത് കണ്ടുകൊള്ളുവാൻ അവിടുന്ന് പറഞ്ഞു.

പഴം കൈയിൽ പിടിച്ചുകൊണ്ട് അവിടുന്നത് രണ്ടു കഷ്ണങ്ങളാക്കി. അതിന്റെ പകുതി അവിടുന്ന് വ്യവസായിയായ രാജുവിന് കൊടുത്തു.

അപ്പോൾ ഞാൻ കരുതി, “മറ്റേ പാതി എനിക്കാണ്.” (ചിരി)

എന്നാൽ അതങ്ങനെയല്ല സംഭവിച്ചത്. അവിടുന്ന് രണ്ടാമതെത പകുതി വൈസ്-ചാർസ് ലർക്ക് കൊടുത്തു. അവിടെവച്ചുതന്നെ അത് കഴിക്കാൻ ഇരുവരോടും അവിടുന്ന് ആവശ്യപ്പെട്ടു. അവർ കഴിച്ചു.

“രാജു, പഴം എങ്ങനെയുണ്ട്?”

രാജു, വ്യവസായി, പറഞ്ഞു, “സ്വാമീ.”

“രാജു, പഴം എങ്ങനെന്?”

“സ്വാമീ, ഞാൻ ഇന്ത്യയിലെ നിരവധി തീർത്ഥാടനക്കേന്ദ്രങ്ങൾ സന്ദർശിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഭാരത തിലുടനീളം ലഭ്യമായ പഴങ്ങളോക്കെ ഞാൻ കഴിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇത്തരമൊരു പഴം ഞാൻ കണ്ടിട്ടില്ല. ഇതിന്റെ ഫുദ്യമായ രൂചി എനിക്ക് വിവരിക്കാനാവുന്നില്ല.”

അദ്ദഹം അത് വിവരിക്കുവാനായി ശ്രമിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു, “ഈ ഇവിടം മുതൽ രൂചികരമാണ്-അടിവയരു മുതൽ.”

അദ്ദഹം ആ രൂചിയുടെ ആഴം വർണ്ണിച്ചുകൊണ്ടെന്തിരുന്നു, “ആഹാ! എത്ര ആഴത്തിലുള്ള രൂചിയാണിത്! വളരെ രൂചികരം, വളരെ രൂചികരം,” അദ്ദഹം പറഞ്ഞു.

അപ്പോൾ സ്വാമി പറഞ്ഞു, “നിനക്ക് ഈ പഴം എവിടെയും കിട്ടില്ല. നിങ്ങളെ കാട്ടണം എന്ന് എനിക്കു തോന്തി, അതെമാത്രം.”

ഭഗവാൻ അവിടുന്ന് തെരഞ്ഞെടുക്കുന്ന റീതിയിൽ ദിവ്യത്വം പ്രദർശിപ്പിക്കുന്നു

അപ്പോൾ സ്വാമി നേരേ തിരിഞ്ഞിട്ട് ഒരു സംഭവം വിവരിക്കാനാരംഭിച്ചു. ഹേമിരേഖ്യി മാലമു എന്നു പേരുള്ള ഒരു വലിയ ഭക്തയായ സ്ത്രീയുണ്ടായിരുന്നു. അവരെ ഒരു ഭ്രാന്തനാണ് വിവാഹം കഴിച്ചത്. വരന് ഭ്രാന്താബന്ധനാണ് എല്ലാവരും കരുതിയിരുന്നത്, പക്ഷേ വാസ്തവം പറഞ്ഞാൽ, അവൻ ശിവൻതനെ ആയിരുന്നു. ഹേമിരേഖ്യി മാലമു പാർവ്വതിയും. അവരിരുവരും ദിവ്യരായിരുന്നു, പക്ഷേ രണ്ടുപേരും മാനവരുപത്തിൽ അവരിച്ചതാണ്. ആ സ്ത്രീയുടെ ഭർത്താവ് വച്ചനാണെന്ന്, മനോരോഗിയാണെന്ന്, എല്ലാവരും കരുതി, പക്ഷേ അവൻ ഭഗവാൻ ശിവനായിരുന്നു.

എത് അമ്മായിഅമ്മയെയും പോലെ, മാലമുയുടെ അമ്മായിഅമ്മയും അവളെ ശല്യപ്പെടുത്താൻ തുടങ്ങി. ഒരു ദിവസം പതിനഞ്ച് ചാക്ക് ചോളം പൊടിക്കാനായി അവർ ആവശ്യപ്പെട്ടു. പതിനഞ്ച് ചാക്ക്! ഒരു ചക്കിൽ ആട്ടി പിറ്റേനു കാലതേക്ക് അത് കിട്ടണമായിരുന്നു. ഈ വേളയിൽ ആ സ്ത്രീക്ക് എന്തു ചെയ്യാനാവും?

ഹോമിരോധ്യി മാലമ്മക്ഷേത്രം-ഗീജേലൈ

പിറ്റേന്നു കാലത്ത് അമ്മായിഞ്ഞാമെ വന്നപ്പോൾ, പതിനഞ്ചു ചാക്ക് ചോളവും നന്നായി പൊടിച്ചിരിക്കുന്നതു കണ്ക് അവർ അതിശയിച്ചുപോയി. എങ്ങനെ, ആർ കാരണം? മാലമ്മയുടെ ഭ്രാന്തനായ പതി, വേഷപ്രച്ഛന്നനായ ശക്രൻ, ശിവൻ കാരണം.

ഭഗവാൻ അരുളി, “ഈശ്വരൻ അവിടുന്ന തെരഞ്ഞെടുക്കുന്ന രീതിയിൽ, അവിടുന്ന ഇഷ്ടപ്പെടുന്നപോലെ, അവിടുത്തെ ദിവ്യത്വം പ്രകടമാക്കുന്നു. നിങ്ങൾ ഭ്രാന്തനും വിളിക്കുന്നവൻ ശരിക്കും ഈശ്വരൻതന്നെ. ഈപ്രകാരമാണ് ഈശ്വരൻ പ്രകടമാവുന്നത്.”

ഭഗവാൻ കാവ്യബേശലിയിൽ

വ്യവസായിയായ രാജു ഒരു എഴുത്തുകാരനാണ്. ഈശ്വരനും കവിയാണെന്ന് അദ്ദേഹത്തെ അറിയിക്കുന്നതിനായി, ഭഗവാൻ തൈങ്ഗോട്ട് കാവ്യഭാഷയിൽ സംസാരിക്കാൻ തുടങ്ങി. അവിടുന്ന അരുളി, “നിങ്ങൾ മാത്രമല്ല, എന്നും ഒരു കവിയാണ്.”

എനിക്ക് അവിടുന്ന് പറയ്തു, “ഒരു ശ്രാമത്തിന്റെ ശരിക്കുള്ള അലക്കാരമന്താൻ? ശ്രാമ

1993 ഓക്ടോബർ 22 നവരാത്രിക്ക് കുട്ടികളുടെ കവിസമ്മേളനത്തിനുശേഷം

തതിന്റെ ശരിക്കുള്ള അലക്കാരം അവിടെ പണിയുന്ന ഒരു കൂട്ടം ഭവനങ്ങളാണ്.” കവിയെന്ന നിലയ്ക്ക് വിശേഷപദങ്ങളാണ് സ്വാമി തെരഞ്ഞെടുത്തത്-ശ്രാമം എന്നും ഗൃഹം എന്നും. അതുകൊണ്ട്, ശ്രാമത്തിന്റെ അലക്കാരം ഗൃഹമാണ്. അവിടുതെ കവിത ഉപമകളും അലക്കാരങ്ങളും കൊണ്ട് നിറഞ്ഞിരുന്നു.

അടുത്തതായി, അവിടുന്നരുളി, “എന്താണ് സഹസ്ര്യം? സമുദ്രത്തിന്റെ സഹസ്ര്യം എന്തിലാണ് കിടക്കുന്നത്? സമുദ്രത്തിന്റെ സഹസ്ര്യം അതിന്റെ മീതെ ആർത്ഥലയ്ക്കുന്ന തിരക്കളിലാണ്. ആകാശത്തിന്റെ സഹസ്ര്യം എന്തിലാണ്? മാനത്ത് തിളങ്ങുന്ന താരകങ്ങൾ

ആകാശത്തിന് ഭംഗി ചേർക്കുന്നു. മയിലിന്റെ അലക്കാരമെന്താണ്? പീലിയാണ് മയിലിന് അലക്കാരമാവുന്നത്.”

അവിടുന്ന് ഒരു കവിത രചിച്ച് ഇപ്രകാരം വിവരിക്കാൻ തുടങ്ങി.

രാജു എന്നീറ്റ് സ്വാമിയുടെ പാദങ്ങളിൽ വീണു, “സ്വാമീ, അവിടുന്ന് എന്താരു കവിയാണ്!”

“ആ, ശ്രീ. നീ ഇരിക്കുന്ന്.” (ചിരി)

അവിടുന്ന് സന്തം ദിവ്യത്വം സുവ്യക്തമായാണ് പ്രദർശിപ്പിക്കുന്നത്. യോക്കനർമാരുടെ ഒപ്പമായിരിക്കുന്നോൾ അവിടുന്ന് മഹാവൈദ്യനാണ്. എന്നിനീയർമ്മാരുടെ ഒപ്പമായി റിക്കുന്നോൾ അവിടുന്ന് എന്നിനീയർമ്മാരുടെ എന്നിനീയരാണ്. എഴുത്തുകാരുടെയും പണ്ഡിതനാരുടെയും ഒപ്പമാവുന്നോൾ അവിടുന്നും എഴുത്തുകാരനും പണ്ഡിതനുമാണ്. ഒത്തിരി മുവങ്ങളുള്ള രത്നമാണ് അവിടുന്ന്.

രോഗി സുവമായിരിക്കുന്നു

എനിടവിടുന്ന് സുപ്പർ സ്പെഷ്യാലിറ്റി ആസ്പത്രിയിൽ ജോലിനോക്കുന്ന ഒരു യോക്കനർ നോക്കി. അവിടുന്ന് തിരക്കി, “യോക്കൻ, എന്താണോ രോഗിക്ക് സംഭവിച്ചത്?”

യോക്കൻ പറഞ്ഞു, “സ്വാമീ, അയാൾക്ക് സുവമായി.”

കാര്യങ്ങളിയാണ് എനിക്ക് ആകാംക്ഷയായി.

“സ്വാമീ, എന്താണിതിൽ കൂടുക്കരമായ കാര്യം? എല്ലാവരും കേൾക്കേണ്ടത്.”

അപ്പോൾ സ്വാമി പറഞ്ഞു, “നമ്മുടെ ആസ്പത്രിയിൽ ഒരു രോഗിയെ പ്രവേശിപ്പിച്ചു. അവന് ഹൃദയത്തിന് തകരാറും ശാസകോശത്തിന് പ്രശ്നവുമുണ്ടായിരുന്നു. ഈതിനെല്ലാമുപരി, അവന് ക്യാൻസരായിരുന്നു-ആമാശയ ക്യാൻസർ. അത്തരമൊരു രോഗിയെ അധ്യമിറ്റു ചെയ്യാൻ മറ്റൊരു യോക്കനർമാരും വിസ്മയിച്ചു.”

സ്വാഭാവികം, ആരാണ് റിസ്കേക്ടുക്കുക?

നമ്മുടെ യോക്കനർമാരും പറഞ്ഞു, “സ്വാമീ, ഈ രോഗി രക്ഷപ്പെടാൻ പോകുന്നില്ല. അയാളോട് വീടിലേക്ക് മടങ്ങി ശാന്തമായി മരിക്കാൻ ആവശ്യപ്പെടുന്നതാവും നല്ലത്.”

സ്വാമി പറഞ്ഞു, “നടക്കില്ല! അവനെ ഹോസ്പിറ്റലിൽ അധ്യമിറ്റു ചെയ്യുക. അവന് ചികിത്സ നൽകുക.”

യോക്കർമാർക്ക് മറ്റ് മാർഗമുണ്ടായിരുന്നില്ല. അവർക്ക് അവനെ ശസ്ത്രക്രീയ

ചെയ്യേണ്ടിവന്നു. 8 മണിക്കൂറെടുത്തു അതിന്. ഓപ്പറേഷൻ തീരുന്നതുവരെ ഭഗവാൻ മുഴുവൻ സമയവും അവിടെയിരുന്നു. ആ രോഗിയുടെ കാര്യമാണ് സ്വാമി അനുവദിച്ചു നേരം അനോഷ്ടിച്ചത്.

യോക്കർ പറഞ്ഞു, “സ്വാമീ, അയാൾക്ക് സുവാമുണ്ട്.”

യോക്കർമാർ പുറംനാമയും കൈയ്യാഴിത്തെ ഒരു രോഗി സുവം പ്രാപിച്ച സംഭവം ഇതാ. ഭഗവാൻ ബാബയുടെ അദ്യശ്രൂമായ കരജങ്ങളാണ് വ.

എനിട്ട് സ്വാമി നടത്തിയ ഒരു പ്രസ്താവന നാമേല്ലാം ഓർക്കണോ; “ഇഷ്വരൻ എവിടൊക്കെയുണ്ടോ, അവിടെ വിജയ മുണ്ടായെ തീരു-നേട്ടമുണ്ടായെ പറ്റു. അത്രമാത്രം. അതിനാൽ രോഗിക്ക് ചികിത്സ നിഷേധിക്കാൻ നിങ്ങൾക്ക് കഴിയില്ല.”

ബാബ ഇഷ്വരനാണെന്ന് ഈ പ്രസ്താവന സുചന നൽകുന്നു. ആദ്യം അവിടുന്ന അരുളിച്ചേയ്തു, “ഇഷ്വരൻ എവിടൊക്കെയുണ്ടോ, അവിടെ വിജയമുണ്ടായെ തീരു.” രണ്ടാമതായി അവിടുന്ന് അരുളി, “രോഗിക്ക് പ്രവേശനം നിഷേധിക്കാൻ നിങ്ങൾക്ക് കഴി

യില്ല.” ഭഗവാൻ ബാബു ഇന്നശ്വരനാണെന്ന് ഓരോരുത്തർക്കുമുള്ള വൈളിപാടുകളാണ് ഈ രണ്ട് പ്രസ്താവനകളും.

പ്രഹ. അനിൽകുമാർ കാമരാജ്
(പരിഭാഷ: എ.എൻ. വിനോദകുമാർ)